

Nr. C/720/M
van het arrest

Nr. 20M/1857
van het repertorium

Nr.
2010 CO 521
1998 P 103
van de zaak

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

technisch bediende,
geboren op te
wonende te

handelend in eigen persoon en in zijn hoedanigheid
van rechtsopvolger en enig erfgenaam van wijlen
zijn echtgenote

woonstkeuze doende bij Mr.
advocaat bij de balie te
en met kantoor aan de

rechtstreeks dagende partij

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

tegen

de **STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR**,
bevoegd voor het grondgebied van de provincie

waarvan de kantoren gevestigd zijn te

doch met gekozen zetel op het kantoor van
gerechtsdeurwaarder aan de

rechtstreeks gedaagde partij

vertegenwoordigd door Mr. advocaat bij
de balie van

Rechtstreeks gedaagd

bij exploit d.d. 21 april 2010 van
gerechtsdeurwaarder met standplaats te er
kantoorhoudende en met hetzelfde
exploit aangezegd aan de Procureur-generaal

de rechtstreekse dagvaarding luidende als volgt:

1.

Verzoeker en zijn echtgenote werden op 30 januari
1996 gedagvaard voor de correctionele afdeling van de
rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, kamer 4C,
en dit wegens inbreuken op de artikelen 44, 64, 65 en
69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie
van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
(vervolgens in graad van beroep: de artikelen 42, 66,
68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke
ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996).

De tenlasteleggingen t.o.v. verzoeker en zijn
echtgenote luiden conform de dagvaarding:

"... I.

*in strijd met de vergunning van het college van
burgemeester en schepenen van
van 24 augustus 1987, als medeëigenaar die tot de
werken opdracht heeft gegeven, op het onroerende goed
gelegen te
gekadastreerd als met een globale
oppervlakte van 18 a 48 ca*

eigendom van

1)

2)

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 24 augustus 1987 en 30 maart 1989 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot 14 juni 1995 te hebben instandgehouden,

nl. een weekend verblijf van 81 m² i.p.v. de vergunde 53,6 m² met bovenverdieping, met 2 veluxramen, een garage van 7 m² met verdieping, het weekend verblijf permanent bewoond zijnde sedert 29 maart 1989,

II.

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, als medeëigenaar die de oprichting van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd die tot de werken opdracht heeft gegeven, op het onroerende goed gelegen te

gekadastreerd als met
een globale oppervlakte van 18 a 48 ca

eigendom van

1)

2)

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 24 augustus 1987 en 30 maart 1989 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot 14 juni 1995 te hebben instandgehouden,

een tweede afzonderlijke garage van 3,5 m x 7 m en een carport met houtopslagplaats van 5 m x 2,7m ..."

Er werd door het Openbaar Ministerie geen vervolging ingesteld inzake 'permanente bewoning' van het weekend verblijf.

Verzoeker en zijn echtgenote werden, met het vonnis van 26 november 1997, uiteindelijk veroordeeld:

- voor de vermengde feiten I en II tot een geldboete van 150 frank;
- wat betreft de tenlastelegging I tot de betaling van 294.855 frank, zijnde de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen, of tot het herstel van de plaats in de vorige staat binnen een termijn van één jaar;
- wat betreft de tenlastelegging II tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat binnen een

termijn van één jaar en onder de verbeuring van een dwangsom van 1.000 frank per dag vertraging.

2.

Door verzoeker en zijn echtgenote werd op 3 december 1997 beroep ingesteld tegen dit vonnis.

Het Openbaar Ministerie stelde 'volg-appel' in op 5 december 1997.

De tenlasteleggingen worden als volgt geherformuleerd:

"... I.

in strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 24 augustus 1987, als medeëigenaar die tot de werken opdracht heeft gegeven, op het onroerende goed gelegen te gekadastreerd als met een globale oppervlakte van 18 a 48 ca

eigendom van

- 1)
- 2)

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 24 augustus 1987 en 30 maart 1989 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot 14 juni 1995 te hebben instandgehouden,

nl. een weekend verblijf van 81 m² i.p.v. de vergunde 53,6 m² met bovenverdieping, met 2 veluxramen, een garage van 7 m² met verdieping, het weekend verblijf permanent bewoond zijnde sedert 29 maart 1989,

II.

het gebruik van een gebouw, gelegen in een recreatiegebied of een daarmee gelijkgesteld bestemmingsgebied te hebben gewijzigd zonder voorafgaandelijk een vergunning te hebben bekomen krachtens de in artikel 44 §1.7 van de wet van 29 maart 1962 (thans artikel 42 §1.7 van het coördinatiedecreet van 22 oktober 1996) gestelde regelen wanneer het nieuwe gebruik bestaat uit het permanent bewonen, in casu het weekend verblijf, gelegen te permanent te hebben bewoond van 29 maart 1989 tot 14 juni 1995,

III.

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, als medeëigenaar die de oprichting van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd die tot de werken opdracht heeft gegeven, op het onroerende goed gelegen te
gekadastreerd als met
een globale oppervlakte van 18 a 48 ca

eigendom van

- 1)
- 2)

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 24 augustus 1987 en 30 maart 1989 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot 14 juni 1995 te hebben instandgehouden,

een tweede afzonderlijke garage van 3,5 m x 7 m en een carport met houtopslagplaats van 5 m x 2,7 m ..."

In graad van beroep wordt de 'permanente bewoning' van het weekend verblijf aldus wel afzonderlijk vervolgd.

Verzoeker en zijn echtgenote worden, met het arrest van 11 februari 2000, door de 7e kamer bij het Hof van Beroep te Antwerpen, veroordeeld

- voor de vermengde feiten tot een geldboete van 100 frank;
- tot het herstel van de plaats door enerzijds, voor zover de afzonderlijk opgerichte carport nog niet zou zijn verwijderd, de verwijdering van de carport en anderzijds het ongedaan maken van het strijdig gebruik, met name de permanente bewoning, dit alles binnen een termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en onder de verbeuring van een dwangsom van 1.000 frank per dag vertraging,
- om, ten titel van meerwaarde, 237.500 frank te betalen, zij het dat verzoeker zich hiervan op geldige wijze kan kwijten door de plaats binnen één jaar in de vorige staat te herstellen.

Een voor eensluidend verklaarde kopie van dit arrest wordt gehecht aan onderhavig exploit.

3.

Verzoeker en zijn echtgenote stellen tegen dit arrest van 11 februari 2000 cassatieberoep in, doch dit wordt met het arrest van 6 november 2001 afgewezen.

Het arrest van 11 februari 2000 van het Hof van Beroep te Antwerpen verkrijgt aldus kracht van gewijsde.

De echtgenote van verzoeker overlijdt op 27 april 2005.

Het arrest wordt op 7 oktober 2008 aan verzoeker betekend, samen met het bevel tot uitvoering - zie infra in het hoofdstuk 6.

4.

Met het schrijven van 25 september 2002, worden verzoeker en zijn echtgenote door de Stedenbouwkundige Inspecteur uitgenodigd tot de betaling van de meerwaarde.

Op 28 oktober 2002 betalen zij de meerwaarde t.b.v. 5.887,47 EUR.

Over de periode van januari 2002 tot juli 2002 worden de opgelegde boetes, evenals de gerechtskosten betaald.

Ook de carport werd door verzoeker afgebroken.

5.

Naar aanleiding van de betaling van de meerwaarde, ontvingen verzoeker en zijn echtgenote nog een ander schrijven van de Stedenbouwkundige Inspecteur, gedateerd op 4 oktober 2002.

In dit schrijven staat te lezen:

" ... 3. Wel ben ik bereid de gedwongen tenuitvoerlegging van het arrest voor wat betreft de carport en de permanente bewoning conform het beleidsplan van de heer Minister op te schorten zolang niet is komen vast te staan dat een planologische oplossing niet mogelijk is voor het door u begane bouwmisdrijf. Voorzover u vrijwillig tot betaling van de verschuldigde meerwaarde overgaat, zal het arrest in afwachting van de resultaten van het planologisch proces niet aan u betekend worden, zodat ook geen dwangsom wordt verbeurd ..."

In zijn schrijven van 21 oktober 2002 voegt de Stedenbouwkundige Inspecteur hieraan toe:

"... Voorzover u niet vrijwillig betaalt voor 06/11/2002, zal ik verplicht zijn het arrest reeds in gedwongen uitvoering (van de meerwaarde) te betekenen. Zoals reeds meegedeeld, heeft de

betekening van het arrest conform het gerechtelijk wetboek eveneens tot gevolg dat de dwangsom begint te lopen ..."

Zoals hoger reeds werd gesteld, werd de meerwaarde op 28 oktober 2002 volledig voldaan.

6.

Vervolgens blijft het gedurende zes jaar windstil totdat, in tegenspraak met hetgeen schriftelijk werd toegezegd door de Stedenbouwkundige Inspecteur - zie hoger in het hoofdstuk 5 - deze laatste op 7 oktober 2008 het arrest van 11 februari 2000 toch laat betekenen aan verzoeker, samen met bevel tot uitvoering.

Zodoende begon de dwangsom van (omgerekend) 24,79 EUR per dag vertraging te lopen.

Navraag - door de verzoekende partij c.q. door zijn raadsman - leerde dat deze betekening enkel tot doel had om de verjaring van de uitvoering van het arrest te voorkomen en aldus deze verjaring te stuiten.

Hiertoe zou bovendien elke 6 maanden een bevel tot betalen worden betekend - zie het art. 1385octies Ger.W.

Dit wordt bevestigd in het schrijven van 2 december 2008 van toenmalig Vlaams Minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening:

"... In antwoord op uw mailbericht van 14/10/2008, kan ik u medelen dat uw zaak werd behandeld in uitvoering van de resolutie van het Vlaams Parlement van 15 januari 2003 (2002- 2003, 1484/3). Deze resolutie voorziet in de opschorting van 'iedere verdere procedure' in clusters die in aanmerking komen voor een planologische oplossing, 'voorzover dit niet leidt ... tot het verval van de uitvoering van de definitieve gerechtelijke uitspraak.'
Echter om te vermijden dat het arrest zou vervallen door verjaring, diende de stedenbouwkundige inspecteur thans tot betekening over te gaan. De kosten van betekening blijven uiteraard ter uwe laste ..."

Verzoeker leidde hieruit terecht af dat de betekening d.d. 7 oktober 2008 enkel een noodzakelijke proceduriële formaliteit was, doch zonder verdere repercussies voor hem.

Immers: aan een 'planologische oplossing' voor de permanente bewoning van zijn zgz. weekend verblijf werd - en wordt - wel degelijk gewerkt.

Dit blijkt ondermeer uit de brieven van 24 oktober 2008 en 25 februari 2009 van gedeputeerde bevoegd voor ruimtelijke ordening en -planning bij de Provincie

"... In navolging van voorgaande briefwisseling kan ik u melden dat wij volop bezig zijn met het onderzoek voor de opmaak van een provinciaal uitvoeringsplan. Een termijn voor afhandeling van dit PRUP kan ik u nog niet meegeven. Wel kan ik bevestigen dat uw perceel, gelegen binnen de contouren van het provinciaal uitvoeringsplan gelegen is. Ik laat niet na u verder op de hoogte te houden ..."

7.

Zoals aangekondigd, volgden de bevelen tot betaling op:

- 12 januari 2009 (3 maanden na de betekening van het arrest);
- 18 juni 2009 (5 maanden na het vorige bevel tot betaling);
- 23 november 2009 (5 maanden na het vorige bevel tot betaling); en
- 27 januari 2010 (2 maanden na het vorige bevel tot betaling).

8.

Groot was de verbazing van verzoeker toen hij op 4 maart 2010, dus een maand en een week na het laatste bevel tot betaling, plots werd geconfronteerd met ... een uitvoerend beslag op roerende goederen.

Dit beslag werd gelegd:

- op het verzoek van de Stedenbouwkundige Inspecteur,
- in uitvoering van het arrest van 11 februari 2000,
- voor de vervallen dwangsommen t.b.v. 11.824,83 EUR (477 dagen x 24,79 EUR) en de kosten, samen 12.913,64 EUR.

De volledige inboedel van verzoeker werd opgeschreven om openbaar verkocht te worden op 9 april 2010.

Volgens verzoeker is dit alles in complete tegenspraak met de eerder gedane toezeggingen van zowel de Stedenbouwkundige Inspecteur als de Minister van Ruimtelijke Ordening.

Verzoeker start dan ook een procedure op bij de Beslagrechter te Antwerpen, teneinde het roerend beslag te doen lichten.

9.

Er is echter meer.

9.1.

Zoals hoger reeds aangetoond, heeft verzoeker de geldboete -- de gerechtskosten -- de meerwaarde betaald.

Bovendien werd de carport afgebroken.

Het enige onderdeel van de veroordeling/het arrest van 11 februari 2000, waar nog niet aan werd voldaan, is de permanente bewoning.

Dit laatste gegeven alleen al verantwoordt sowieso een ernstige vermindering van de destijds opgelegde dwangsom, nu deze dwangsom betrekking had én op de carport én op de permanente bewoning.

9.2.

Verder werd, zoals hoger uiteengezet, aan verzoeker uitdrukkelijk toegezegd - of werd hij minstens in de waan gelaten - dat het onderdeel 'stopzetting van de permanente bewoning' niet zou worden nagestreefd zolang er geen definitieve planologische oplossing zou zijn.

Dit laatste is des te meer het geval, nu het geenszins uitgesloten is dat verzoeker uiteindelijk toch nog zou wonen in een cluster waar wel permanente bewoning is toegestaan, zulks nadat er een definitieve planologische oplossing is uitgewerkt geworden.

Bovendien heeft verzoeker op 9 maart 2010 een aanvraag tot woonrecht ingediend bij het College van Burgemeester en Schepenen van

Deze gegevens zijn dan weer van aard om de dwangsom op te heffen c.q. om de looptijd ervan te schorsen.

10.

Naast de gedeeltelijke uitvoering van de veroordeling, wordt verzoeker zodoende geconfronteerd met een (morele) onmogelijkheid tot uitvoering van het onderdeel 'stopzetting van de permanente bewoning' van de veroordeling van 11 februari 2000.

"... Artikel 1385quinquies Ger. W. verhindert dat de dwangsom aanleiding zou kunnen geven tot onbillijke resultaten in situaties waarin de veroordeelde niet of niet meer over de mogelijkheid beschikt om behoorlijk te presteren -

Als iemand onmogelijk een bepaalde prestatie kan verrichten, betekent dit dat het onredelijk zou zijn van die persoon de uitvoering van die prestatie te verlangen ..."

WAGNER, K., "Dwangsom", in A.P.R., Mechelen, 2003, E. Story-Scientia, nr 158.

"... De onmogelijkheid kan van velerlei aard zijn. Er kan sprake zijn van een materiële onmogelijkheid, een juridische onmogelijkheid, of uitzonderlijk zelfs van een morele onmogelijkheid ..."

WAGNER, K., o.c., nr 160.

Minstens kan er sprake zijn van dwaling in hoofde van verzoeker, dewelke werd gecreëerd door de houding van de overheid in deze.

"... Als de veroordeelde in dwaling verkeerde aangaande de precieze draagwijdte van de veroordeling, volstaat dat niet opdat er sprake zou zijn van onmogelijkheid in de zin van artikel 1385quinquies Ger. W. Het moet gaan om een dwaling die niet toerekenbaar is aan de veroordeelde (Antwerpen 9 februari 1998, A.J.T. 1998-99, 396, noot G. L. BALLON). Het meest voor de hand liggende voorbeeld hiervan, is de dwaling die veroorzaakt werd door de eisende partij ..."

WAGNER, K., o.c., nr 165.

Het is in de hoger uiteen gezette omstandigheden ook allesbehalve redelijk dat de destijds opgelegde dwangsom van 24,79 EUR per dag onverkort blijft verder lopen.

Om die reden vordert verzoeker dat, conform het artikel 1385quinquies Ger. W.

- de dwangsom wordt opgeheven,
- minstens de looptijd van de dwangsom wordt geschorst gedurende een welbepaalde termijn,
- volledig ondergeschikt de dwangsom wordt verminderd

en dit alles zowel t.o.v. hemzelf als t.o.v. van hemzelf als rechtsopvolger van

11.

(a)

Verzoeker vordert dan ook in hoofdorde dat de bijkomende veroordeling tot de dwangsom, zoals die werd opgelegd in het arrest van 11 februari 2000, in haar geheel wordt opgeheven - dus ook voor de tot nu toe reeds vervallen dwangsommen - gezien:

- de toezeggingen dat er hoedanook geen uitvoering zou worden gegeven aan voormeld arrest, zulks specifiek m.b.t. het onderdeel 'stopzetting van de permanente bewoning', en dit tot er een definitieve planologische oplossing wordt gevonden; en
- hij bovendien voor het overige het arrest reeds volledig heeft uitgevoerd, lang voor de betekening van het arrest op 7 oktober 2008.

(b)

Ondergeschikt vordert verzoeker dat de looptijd van de dwangsom wordt geschorst, zulks vanaf 7 oktober 2008 totdat er een definitieve planologische oplossing is uitgewerkt geworden, t.t.z. een definitief provinciaal uitvoeringsplan, waarin op definitieve wijze duidelijkheid wordt geschapen omtrent de stedenbouwkundige situatie van het onroerend goed van verzoeker.

(c)

In uiterst ondergeschikte orde, voor zover het Hof van oordeel zou zijn dat de dwangsom niet kan opgeheven noch kan geschorst worden, vordert verzoeker dat de dwangsom hoedanook tot 1 EUR/dag verminderd wordt vanaf 7 oktober 2008, gezien hij reeds grotendeels aan de stedenbouwkundige herstellvordering is tegemoetgekomen en dit voorafgaand aan de betekening van het arrest.

(d)

Deze vorderingen worden door verzoeker geformuleerd, handelend zowel in persoonlijke naam dan als erfgenaam en rechtsopvolger van wijlen

12.

Daar de Stedenbouwkundige Inspecteur geen 'gedingpartij' was bij het arrest van 11 februari 2000 en diens stedenbouwkundige herstellvordering werd geformuleerd door het Openbaar Ministerie, dagvaardt verzoeker noodgedwongen zowel de Stedenbouwkundige Inspecteur als de Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen.

ten einde:

Na toepassing van de strafwet

1.

De vordering van de verzoekende partij toelaatbaar en diens eisen gegrond te horen verklaren.

2.

Dienvolgens te horen beslissen:

2.1.

In hoofdorde, dat de bijkomende veroordeling tot de dwangsom, uitgesproken met het arrest d.d. 11 februari 2000 lastens _____ en lastens _____ in haar geheel - dus ook voor de tot nu toe reeds vervallen dwangsommen - wordt opgeheven;

2.2.

In ondergeschikte orde, dat de looptijd van de dwangsom, uitgesproken met het arrest d.d. 11 februari 2000 lastens _____ en lastens _____ wordt geschorst, zulks vanaf 7 oktober 2008 totdat er een definitieve planologische oplossing is uitgewerkt geworden, t.t.z. een definitief provinciaal uitvoeringsplan, waarin op definitieve wijze duidelijkheid wordt geschapen omtrent de stedenbouwkundige situatie van het onroerend goed van verzoeker, gelegen te

2.3.

In volledig ondergeschikte orde, voor zover het Hof van oordeel zou zijn dat de dwangsom niet kan opgeheven noch kan geschorst worden, dat de dwangsom, uitgesproken met het arrest d.d. 11 februari 2000 lastens _____ en lastens _____ hoedanook tot 1 EUR/dag verminderd wordt vanaf 7 oktober 2008;

3.

Er zich verder te horen veroordelen tot betaling van de kosten van onderhavige procedure, inbegrepen de kosten van dagvaarding en de rechtsplegingsvergoeding ad 1.200,00 EUR.

Het tussen te komen arrest uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad, niettegenstaande elke voorziening, zonder borgstelling en met uitsluiting van het vermogen tot kantonement,

Gelet op het arrest, op tegenspraak gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, 7^e kamer op 11 februari 2000, waarbij onder meer als volgt werd beslist:

Dat het duidelijkheidshalve gepast voorkomt het geheel van de tenlasteleggingen zoals er hieronder verder over zal worden uitspraak gedaan, weer te geven met voortaan gebruikte nummering, met name als volgt:

"te

de eerste, tweede en ...,

hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen gepleegd worden (art. 66 SWB),

I. bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970 (thans de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996),

A. in strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van van 24 augustus 1987, de derde als aannemer, als uitvoerder, de eerste en de tweede als medeëigenaars die tot de werken opdracht hebben gegeven; op het onroerende goed gelegen te gekadastreerd als met een globale oppervlakte van 18 a 48 ca

eigendom van

- 1)
- 2)

de hiernavolgende werken in art. 44 omschreven,

- a. tussen 24 augustus 1987 en 30 maart 1989 te hebben uitgevoerd
- b. van dan af tot 14 juni 1995 te hebben instandgehouden,

nl. een weekend verblijf van 81 m² i.p.v. de vergunde 53,6 m² met bovenverdieping, met 2 veluxramen, een garage van 7 m² met verdieping,

II. bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970 en aangevuld bij decreet van de Vlaamse Regering van 28 juni 1984 waarbij artikel 44 §1 werd aangevuld met punt 7, (thans de artikelen 42 §1.7, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996) en bij inbreuk op artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen, het gebruik van een gebouw, gelegen in een recreatiegebied of een daarmee gelijkgesteld bestemmingsgebied, te hebben gewijzigd zonder voorafgaandelijk een vergunning te hebben bekomen krachtens de in artikel 44 §1.7 van de wet van 29 maart 1962 (thans artikel 42 §1.7 van het coördinatiedecreet van 22 oktober 1996) gestelde regelen wanneer het nieuwe gebruik bestaat uit het permanent bewonen, in casu het weekend verblijf, gelegen te
 permanent te hebben bewoond van 29
 maart 1989 tot 14 juni 1995,
 ...",

III. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, de eerste en tweede als medeëigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd die tot de werken opdracht hebben gegeven, op het onroerende goed gelegen te
 gekadaastreerd als met een globale
 oppervlakte van 18 a 48 ca,

eigendom van:

3)

4)

de hiernavermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 24 augustus 1987 en 18 april 1993 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot 14 juni 1995 te hebben instandgehouden, nl.

een tweede afzonderlijke garage van 3,5 m x 7 m en een carport met houtopslagplaats van 5 m x 2,7m

...

Beveelt het herstel van de plaats door enerzijds, voor zover de afzonderlijk opgerichte carport nog niet zou zijn verwijderd, verwijdering ervan en

anderzijds het strijdig gebruik wordt ongedaan gemaakt, met name de permanente bewoning, het voorgaande binnen een termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig arrest, een en ander onder verbeuring van een dwangsom van 1.000,-fr per dag vertraging, met dien verstande dat de dwangsom niet kan verbeurd worden voor de betekening van dit arrest;

Machtigt in voorkomend geval de Gemachtigde Ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Beveelt dat de beklaagden en gehouden zijn ten titel van meerwaarde de som van TWEEHONDERDZEVENENDERTIGDUIZEND VIJFHONDERD FRANK (237.500,fr) te betalen in handen van de Ontvanger van de Registratie, op een speciale rekening van de door de Minister van Openbare Werken beheerde begroting;

Zegt voor recht dat veroordeelden zich op geldige wijze hiervan kunnen kwijten door de plaats binnen één jaar in de vorige staat te herstellen voor wat betreft de inbreuken waarvoor de veroordeling tot betaling van meerwaarde wordt uitgesproken;

en dit uit hoofde van de tenlasteleggingen zoals hiervoor vermeld.

Gezien het bewijs van overschrijving van de oorspronkelijke dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te
d.d. 13.02.1996

Het onroerend goed toebehorend aan en
ingevolge een akte van aankoop ontvangen
op 25.08.1977 door notaris te

Gelet op het arrest van het Hof van Cassatie d.d. 6 november 2001 waarbij het beroep in cassatie tegen voormeld arrest d.d. 11 februari 2000 verworpen werd.

* * *

Gelet op het arrest, op tegenspraak gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, 12^e kamer op 16 februari 2011, waarbij als volgt werd beslist:

Verklaart de vorderingen van de rechtstreeks dagende partij ontvankelijk;

Verklaart het verzoek tot heropening der debatten ontvankelijk en gegrond;

Beveelt de heropening der debatten op de terechtzitting van woensdag 16 maart 2011 om 11 uur;

Houdt de beslissing over de kosten voorlopig aan.

* * *

I. Procedure

De rechtstreeks dagende partij wordt gehoord in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn advies.

De rechtstreeks gedaagde partij wordt gehoord in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

II. Motivering ten gronde

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, wordt vastgesteld:

2. Bij hoger vermeld arrest van 11 februari 2000 van de zevende kamer van dit Hof werd aan de rechtstreeks dagende partij en zijn echtgenote, inmiddels overleden, naast het betalen van een meerwaardesom van 237.500 Bfr. (5.887,47 euro) voor het oprichten en in standhouden van een weekendverblijf, tevens het herstel bevolen inhoudende de verwijdering van de afzonderlijk staande carport en het staken van het strijdig gebruik m.n. de permanente bewoning, en dit binnen een termijn van 1 jaar na het in kracht van gewijsde treden van het arrest en onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 Bfr. (24,79 euro) per dag vertraging na betekening van het arrest.

Het cassatieberoep van de rechtstreeks dagende partij werd afgewezen bij arrest van 6 november 2001, zodat het arrest van 11 februari 2000 vanaf dan kracht van gewijsde verkrijgt.

3. Bij brief van 4 oktober 2002 meldt de stedenbouwkundig inspecteur dat hij bereid is de gedwongen tenuitvoerlegging van het arrest d.d. 11 februari 2000 op te schorten wat betreft de carport en de permanente bewoning zolang niet is komen vast te staan dat een planologische oplossing niet mogelijk is voor het gepleegde bouwmisdrijf, en voor zover de meerwaardesom wordt betaald. Er wordt tevens uitdrukkelijk vermeld dat dit geen ontslag inhoudt van de bij rechterlijk bevel opgelegde verplichtingen, doch slechts een tijdelijke opschorting van de dwanguitvoering.

4. De meerwaardesom werd betaald op 28 oktober 2002 wat bevestigd werd door de stedenbouwkundig inspecteur bij brief van 4 november 2002.

5. Het arrest d.d. 11 februari 2000 werd betekend op 7 oktober 2008 met bevel tot uitvoeren. Vanaf die dag worden dwangsommen a rato van 24,79 euro per dag verbeurd.

Nadien volgden op geregelde tijdstippen opeenvolgende bevelen tot betaling (stukken 8, 9 - 12 dossier rechtstreeks gedaagde).

6. Bij brief van 19 december 2008 meldt rechtstreeks dagende partij dat de carport werd verwijderd.

Thans worden foto's voorgebracht waaruit, door vergelijking met de foto's in het deskundigenverslag in het strafdossier, die afbraak inclusief vloerplaat (destijds bestaande uit grote dalstenen) met zekerheid kan worden afgeleid (dat er een nieuwe bestrating met

betonklinkers is aangelegd heeft geen uitstaans met de huidige feiten en maakt desgevallend mogelijks een nieuwe inbreuk uit).

7. Rechtstreeks dagende partij toont aan dat hij, aan de hand van brieven van de toenmalig bevoegde Minister van Ruimtelijke Ordening (d.d. 2 december 2008), en van de gedeputeerde van de provincie Antwerpen (d.d. 24 oktober 2008, 25 februari 2009), kon geloven dat een planologische oplossing van zijn situatie als mogelijk werd voorgehouden.

Anderzijds was er de brief van de toenmalig bevoegde Minister van Ruimtelijke Ordening d.d. 12 februari 2009 dat het weekendverblijf van de rechtstreeks dagende partij o.m. wegens te groot mogelijk niet in aanmerking zou komen voor uitdovend woonrecht te voorzien in het voorziene Aanpassingsdecreet Ruimtelijke Ordening.

8. Sedert het in werking treden van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening per 1 september 2009 staat echter duidelijk vast dat er geen planologische oplossing mogelijk is voor de - ondanks betaling van de meerwaarde - niet vergunde woning, en wegens een groter bouwvolume dan 300 m³ (artikelen 5.4.1.1° en 5.4.2).

9. Op 4 maart 2010 werd dan ook uitvoerend beslag op roerende goederen gelegd wegens verbeurd verklaarde dwangsommen tussen 7 oktober 2008 en 27 januari 2010.

10. Gelet op de houding van de stedenbouwkundig inspecteur (zie brief van 4 oktober 2002) en de brieven van de bevoegde Minister van Ruimtelijke Ordening en de gedeputeerde van de provincie Antwerpen aanvaardt het Hof dat de rechtsreeks dagende partij kon geloven dat er een planologische oplossing mogelijk was voor zijn weekendverblijf en de permanente bewoning ervan. Dit kan in zijn hoofde aanvaard worden als een morele onmogelijkheid om aan zijn bij rechterlijk bevel opgelegde verplichting nl. de permanente bewoning (zijnde de enige die nog overbleef, vermits de rest was uitgevoerd) te voldoen. Dit ondanks de regelmatig betekende bevelen tot betalen.

Deze situatie wordt aangenomen tot op het ogenblik dat, na het in voege treden van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening op 1 september 2009, de overheid tot reële tenuitvoerlegging overging m.n. door het leggen van uitvoerend beslag op roerend goed op 4 maart 2010 (zoals aangekondigd in het bevel tot betalen van 27 januari 2010).

Vanaf die datum dient aangenomen dat het voor de rechtstreeks dagende partij zondermeer duidelijk moest zijn dat een einde was gekomen aan de opeenvolgende betekeningen van bevelen tot betalen als (althans naar zijn oordeel, o.m. op basis van de hoger vermelde brief van 2 december 2008) louter conservatoire maatregel, en dat hij onmiddellijk diende gevolg te geven aan de nog restende hem bij rechterlijk bevel opgelegde verplichtingen.

Vanaf die datum was er derhalve met zekerheid een einde gekomen aan de morele onmogelijkheid om de hem opgelegde verplichtingen na te komen.

11. Evenwel is op 13 januari 2011 het voorlopig provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (m.b.t. de clusters weekendverblijven te gepubliceerd.

Uit de lezing van dat PRUP blijkt dat een planologische oplossing opnieuw mogelijk wordt (cluster waarin het pand van rechtsreeks dagende partij ligt, zou specifiek woongebied met bosrijk karakter kunnen worden).

Het openbaar onderzoek is thans aan de gang.

12. Vanaf datum van de publicatie van dat PRUP, nl. 13 januari 2011, kan worden aangenomen dat dezelfde situatie ontstaan is als deze die bestond tot 4 maart 2010 en dat er derhalve opnieuw een morele onmogelijkheid bestaat in hoofde van de rechtstreeks dagende partij om aan zijn bij rechterlijk bevel opgelegde verplichting te voldoen.

13. Er is geen geldige reden voorhanden om voor die periode van 4 maart 2010 tot 13 januari 2011 het bedrag van de dwangsom te verminderen, of in tijd of omvang te beperken. De dwangsom dient immers een voldoende prikkel te blijven om vrijwillig tot uitvoering van de opgelegde verplichtingen over te gaan ongeacht de omvang van die verplichtingen.

14. Vermits beide partijen deels in het ongelijk gesteld worden, worden geen rechtsplegingsvergoedingen toegekend.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 182, 183, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 1385 quinquies van het Gerechtelijk Wetboek

Het arrest d.d. 16 februari 2011 verder uitwerkend;

Verklaart de vorderingen van de rechtstreeks dagende partij gegrond in volgende mate:

Stelt vast in rechte dat de rechtstreeks dagende partij overeenkomstig artikel 1385 quinquies van het Gerechtelijk Wetboek tot op 4 maart 2010 en opnieuw vanaf 13 januari 2011 in de morele onmogelijkheid verkeerde en verkeert om te voldoen aan de hoofdveroordeling opgelegd bij arrest van de zevende kamer van dit Hof d.d. 11 februari 2000 met name wat betreft de permanente bewoning;

Wijst het overige en anders gevorderde af;

Veroordeelt de rechtstreeks dagende partij en de rechtstreeks gedaagde partij ieder tot de helft van de kosten van deze procedure, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 56,43 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Voorzitter,

Raadsheer,

Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

DERTIEN APRIL TWEEDUIZEND EN ELF

uitgesproken door Raadsheer wnd.
Voorzitter,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier